

Марку Миљанову – Радован Бећировић

1. Маленкост се моја диви
  2. Великоме знаку томе.
  3. Куд геније твој те диже
  4. По простору бесмртноме?
  5. Ил' промисо божанствена
  6. Или талик земље наше?
  7. Перо, сабљу и чојство
  8. Црногорском сину даше.
  9. Та три поља непрегледна
  10. И зависти трновите,
  11. И часови искушења
  12. Вијенцем ти главу ките.
  13. Јер ни Бечу, ни Стамболу,
  14. То за руком пошло није,
  15. Да противу Црне Горе,
  16. Књаз постанеш Албаније.
  17. Као Марко, ко би други
  18. Презиро си такву круну,
  19. Ал' ти круна сама дође
  20. С престоницом на Медуну.
- ***
21. Град је Медун сијед ко из бајке,
  22. Не зна му се ни оца ни мајке,
  23. Ни ко му је такво дао име,
  24. Вјекови су остали за њиме;
  25. То му боре на лицу говоре.
  26. Ту гроб Марков, чојство људско мјери,
  27. Ка звијезда кад оно трепери.
-
28. Ту Етлава, илирска краљица,
  29. Генцијава млада удовица
  30. Заборави затворити врата,
  31. Те је била силом примората
  32. Удати се за римског Легата.
-
33. Ту су пусти војводини двори,
  34. А у њима вјечна зубља гори.
  35. Кучка ђеца, Марковога соја -
  36. Свако каже: „То је кућа моја“